

* AKTUALNOŚCI

* WYDARZENIA

* SPORT

* KULTURA

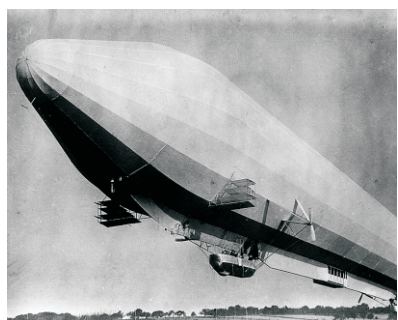
*

Dom Kultury Plus
s. 5

Zmagania młodych recytatorów
s. 7

Tropem dywickich sterowców
s. 11

*Niech radość i pokój Świąt Bożego Narodzenia
towarzyszy wszystkim przez cały Nowy Rok.
Życzymy, aby był to Rok szczęśliwy w osobiste doznania,
spełnił zamierzenia zawodowe i społeczne
oraz by przyniósł wiele satysfakcji z własnych dokonań.*

*Wójt Gminy Dywity
Jacek Szydło*

*Przewodnicząca Rady Gminy
Renata Kaszubską*

Redakcja - Adres: ul. Olsztyńska 28, 11- 001 Dywity, tel. (89) 5120123, e-mail: gazetadywicka@wp.pl,
Redaktor Naczelny: Kazimierz Kisielew. **Zespół Redakcyjny:** Aneta Fabisiak-Hill, Mariola Grzegorzczak, Henryk Mondroch,
Łukasz Ruch. **Skład komputerowy:** Jacek Wiśniewski.

Dwumiesięcznik „Gazeta Dywicka” dostępny jest w wersji elektronicznej na stronie: www.gokdywity.eu, zakładka: GazetaDywicka.

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów oraz zastrzega sobie prawo dokonywania skrótów w nadesłanych materiałach.

Podwójny jubileusz w Gminie Dywity

foto. GOK

Uroczystości związane z dwudziestolecie samorządu terytorialnego w Polsce zbiegły się w Dywitach z oddaniem do użytku nowego skrzydła Urzędu Gminy. W nowej części budynku znajdują się: sala konferencyjna, Urząd Stanu Cywilnego oraz biuro Rady Gminy.

Dnia 28 października odbyło się uroczyste spotkanie samorządowców. Obecne władze Gminy Dywity w sposób

szczególny uczciły jubileusz. Na uroczystość zaproszono tych wszystkich, którzy w historii gminy byli związani z dywickim samorządem. Pojawili się więc radni, sołtysi, przedstawiciele organów wykonawczych z pięciu kadencji samorządu gminy Dywity w latach 1990–2010. Obecni na uroczystości byli również przedstawiciele instytucji związanych z samorządem gminnym, a także przedsiębiorcy z terenu gminy Dywity.

Była to okazja do tego, aby podsumować ostatnie dwudziestolecie, jak również, by uhonorować zasłużone dla gminy osoby. Wójt Gminy pan Jacek Szydło każdemu z zaproszonych gości wręczył pamiątkowy medal z okazji 20-lecia Samorządu Gminy Dywity. Spotkanie uświetnił socjolog dr Krzysztof Szulborski, który wygłosił wykład na temat samorządu terytorialnego w Polsce.

GCI

Wyborcy zdecydowali - zmiany w Radzie Gminy

W dniu 10 listopada 2010 roku odbyła się ostatnia sesja Rady Gminy Dywity kadencji 2006-2010. W jej skład wchodziły następujące osoby: Alfred Prusik, Antoni Nikiel, Dorota Pszczoła, Waldemar Grzegorzewski, Jan Alchimowicz, Jan Dziadkiewicz, Janusz Ciepliński, Jerzy Fortuna, Longin Rudzik, Łukasz Lemiszewski, Piotr Brewka, Mirosław Dublan, Lucyna Szymańska, Mariusz Walkiewicz oraz Renata Kaszubska pełniąca funkcję Przewodniczącej Rady.

W wyniku wyborów samorządowych do nowo wybranej Rady Gminy Dywity w kadencji 2010-2014 weszli: Agnieszka Sakowska-Hrywniak, Dorota Pszczoła, Irena Palmowska, Jan Alchimowicz, Janusz Ciepliński, Janusz Jędrzejewski, Joanna Michalska, Longin Rudzik, Rajmund Antosiak, Renata Kaszubska, Sabina Robak, Urszula Derlacz, Waldemar Grzegorzewski, Zbigniew Glezman, Zenon Napora.

Podczas inauguracyjnej sesji nowej Rady Gminy w dniu 2 grudnia radni złożyli ślubowanie. Dokonano również wyboru Przewodniczącego i Wiceprzewodniczącego Rady. Zostali nimi odpowiednio - pani Renata Kaszubska i pan Longin Rudzik.

UG

foto. GOK

Radosna edukacja w Dywitach

Przy Zespole Szkół w Dywitach utworzony został plac zabaw. Inwestycja powstała w ramach Rządowego Programu wsparcia szkół pod nazwą: „Radosna Szkoła”. Program ma na celu zapewnienie bezpiecznych warunków nauki, wychowania i opieki w szkołach podstawowych.

Organizowanie warunków do aktywności fizycznej i kształtowanie zachowań prozdrowotnych wśród uczniów są ważnymi zadaniami współczesnej szkoły. Szkolny plac zabaw wyposażony został w zestaw zabawowy ze zjeżdżalnią i elementami do wspinaczki, równoważnię, ściankę wspinaczkową oraz trzostopniowy zestaw drążków. Ma on umożliwić młodszym dzieciom podejmowanie aktywności fizycznej w sposób pozwalający rozładować napięcia

foto. UG

emocjonalne i fizyczne wynikające z możliwego ograniczenia spontanicznej aktywności w trakcie zajęć prowadzonych w klasach.

Program „Radosna szkoła” zakłada, że szkolny plac zabaw ma być udostępniony do użytku publicznego po zajęciach i w weekendy.

GCI

Otwarcie świetlicy w Barkwedzie

11 listopada 2010 roku oddano do użytku świetlicę wiejską w Barkwedzie. Inwestycję dofinansowano w ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007-2013.

Uroczystego przecięcia wstęgi dokonał Wójt Gminy Dywity - Jacek Szydło, w towarzystwie sołtysa Barkweddy oraz członków Rady Gminy Dywity. Budynek poświęcił ks. Stanisław Tkacz, proboszcz parafii w Brąswaldzie, a dzieci ze Szkoły Podstawowej w Spręcowie zadbały o oprawę kulturalno-rozrywkową.

Świetlica ze względu na swoją dostępność jest naturalnym miejscem aktywności różnorodnych grup zainteresowań. Na terenie działki znajduje się również murowany grill, miejsce do gier zespołowych oraz trawniki przeznaczone do odpoczynku.

GCI

Łolstyn, Torunioki, Kopernik i Warszazioczka

Na tam noszam śwecie, to ludziska już zawdy sia jadozili na siebie. Jene to to, chto mōndrzejzy i chto mo rzōndzić, druge to trzy pazory ziamni abo kota, co go prandy na prowozek łuziōjzali. Sprowdy noziancy ty coły jojty, to zawdy je tedy, jek ni ma ło co. Tak tyż je tero, ło noju na Warniji z tam cołam Kopernikam. Kożdan jedan sia pyto, czy łoń buł Wanijok? Sprowdy woma poziam, co pewno i cole bym nie godoł woma tu ło niam, ale jek sia i w noszy ziosce jojta ło niygo zrobziła, no to rod nie rod, brok i co poziedać.

Jenygo dnia, kele południa, wleciōł do noszy chałupy, prazie jek łoğań, Hubert. A gamba to siośiod już łoł dżwyrzōw der, co mom Kopernika łołratować łoł Warszazioczki. Sprowdy woma poziam, co jek am to łusłuchōł, to am prazie i zgupsioł, bo Kopernikoziu to jo sprowdy już nie pomaga, jek łoń chłop pora setków łoł tamōj nazōt pomer i jeszcze tero jo mom go łoł noszy Warszazioczki łołratować? Cōle szczajście, co jek Hubert łołoczūł moje zielge ślypsie na niygo, bo am nie ziedziōł, ło co to jamu jidzie, to zaczoł łoł przodka łołpozieduwać.

No jō, bo noszy Warszazioczce to sia tak w radyji łusłuchōł, co Torunioki chco łołtyjnōńc noma z Łolstyna Kopernika, bo łoń cole Warnijok nie je? Palaruch morowy, mōzia woma, jek jō to djochelsko zjadoziōł, co łołredziła sia ketō łołziōjzā do ty figury

noszygo Mnikołāja kele zomku i go łołratowywać. Sprowdy woma poziam, co jek am to łusłuchōł, to noprzōd mnie do łołba przyszło, co choc Warszazioczka tych szkōłōw mo gwołt, to cole za mōndro to i nie je. Tak sprowdy jeszcze woma poziam, com bez siulka cole nie chciōł siośiodki łołratowuwać, bo jek by ji dupa tero w tam śniygu trocha łołmarzła, to może i ziancy by ji do łołba przybuł. No niy, ale jek am sobzie jeszcze pōźni pomyśloł, co sia z ni ludzie bandō śnieli, a dzieciuki pewno śniegam ciskali, to chučko am sia z Hubertam zwlekli i pojechali do mniasta ty kobziyty szukać.

Sprowdy poziam, co gwołt am nie szukali, bo jek am zajechali, to łołna już sia tō ketō łołziōjzā i siedziāła na tam pomniku, a kele ni gwołt ludziōw. Jek am to wszystko z Hubertam łołoczzyli, to chučko am jō łołziōjzali, za kośle ficili, wetchli w ołto i do chaty.

Cōle szczajście, com ji cołkam z ty kety w ołcie nie puścili, bo łołna buła tako zjadożōno, co by noju pewno i bez pysk rznoła, a tak to ni mniola jek. No rod, nie rod, zajechalim na hubertowō łołbora, wziylim Warszazioczka do chaty i zaczylim ji prowda godać, co Torunioki zielgygo czlozieka noma nie łołtyjnō, a sprowdy sia zjadozili za takan kōmniks z Kopernikam, co łoń w niam je bodoj szpetny i do tygōj jeszcze nimek. Spraziedlizie poziam, co

trocha rechu majō, ale żōdan z Torunia noma jygo nie zabierze. Bo choc Kopernik z Torunia, a Warszazioczka z Warszawy, to jek żyli abo żyjō na Warniji, to sō Warnijokami, a co mnie mōzili zawdy, co prazie bez sztyrdzieści łoł Mnikołāj żuł na ty ziamni, tu pomer, tu go pochowali, to sprowdy pozieduja dzisioj woma Mnikołāj Kopernik Warnijokam buł, je i bandzie.

No jō i jek am poziedōł, tak tyż sia skōnczōł to cōle łołratowywanie, a i noszo Warszazioczka na Toruniokōw tyż sia już nie jadozi. Ziyta co, ło tero to jo mom tu bzieda, bo już nie ziam, co woma no kōncu poziedać? Dlo tamu poziam łoł tyle, cobyšta sia poślypsiali, bez siulka łoł żyjeta już tu na ty ziamni, ty noszy Warniji, co ło ni ziyta, cošta dlo ni zrobili i tedy poziedzieli sobzie some, czy yšta sō Warnijoki, czy niy? Coby i ło woju żōdny jojty kedajś nie buł.

To do zidzania i tedy aż drugi roz.

Łukasz Ruch

Jek byšta nie ziedzieli:

jadozi – złości,
prowozek – sznurek,
ślypsie – oczy,
w radyji – w radiu,
siulka – chwilka,
ketō – łańcuchem,
szpetny – brzydki,
nimek – nieudacznik.

Małgorzata Ejsmont

Najdroższy Przyjacielu!

Tyle dni już minęło, od kiedy pożeglowałeś za chlebem, A ja tęsknię za Tobą w ponure, coraz dłuższe wieczory. Właściwie odkąd Ciebie nie ma w domu razem z nami, Nic mnie już tak bardzo nie cieszy, tak jak do tej pory.

W Twoich uszach już pewnie dźwięczą angielskie kolędy I w sercu na dobre zagościło obce Boże Narodzenie. Inwazja lampek, gwiazdek, Mikołajów, sztucznego śniegu I reklamy wkoło huczą o świątecznej przecenie.

A ja chciałam napisać taki list, który by pachniał jak pierniki Na gałązkach drzewka w nasze pierwsze, upragnione święta. Na papierze tak białym i kruchym jak łamany opłatek, Który nasze wszystkie składane życzenia pamięta.

W sercu ocaliłam tę świąteczną melodię nuconą cichutko, Gdy rok następny witaliśmy szczęśliwi, przytuleni we troje, A nasz skarb uśmiechał się przez sen w maleńkim beciku W jedynym, ciasnym, wynajętym, odświętnym pokoju.

Wtedy gasły wszystkie niepokoje, smutki i odchodził strach. Niepewność jutra i nadzieja miały zupełnie inny smak. Dziś mamy багаż doświadczeń, rutynę i spełnione zachcianki, A jednak czegoś nieustannie w naszych sercach brak.

I nieważne, czy z nieba spadnie na nas śnieżnobiały puch. Białą obrus, sianko, pusty talerz w komodzie już czeka. Mnóstwo marzeń, szeptów, uścisków, pocałunków i słów. Wypatruję już Ciebie w oknie jak wędrowca z daleka

Najdroższy Przyjacielu, tak bardzo tęsknię za Tobą I proszę, byś nawet przez jedną chwilę się nie smucił. Chciałam tylko do Ciebie napisać taki serdeczny list, Który by sprawił, żebyś do nas na te święta wrócił.

No jō i przeleciōł noma Warnijokom i Woma wszystkim, do pospołu z tam noszam dyzickam cejtunkam i „warnijskami klepami”, znōwōj jedan roczek. Sprowdy dlo mnie już prazie i psiōnty z psianiam no Woju. Bez to dzisioj z cołygo syrca dziankuja za te wszystkie lata i zinszuja wszystkygo nolepszygo na te Gody i cołan Nowy Rok.

To do zidzania, tak sprowdy, to już w Nowam Roku

Łukasz Ruch

Kobieca Pracownia Tańca „Crea Ladies”

Gminny Ośrodek Kultury w Dywitach zaprasza wszystkie panie na kreatywne zajęcia inspirowane tańcem w każdy poniedziałek w godzinach 18.30 - 19.30.

Amerykańska tancerka Isadora Duncan wprowadziła do klasycznego baletu świadomy naturalny ruch ciała. Na co dzień zagonione tempem pracy i obowiązków domowych zapominamy o naturalnych potrzebach fizycznych i psychicznych naszego organizmu.

Grono aktywnych pań skupionych wokół warsztatów artystycznych realizowanych w GOK w Dywitach postanowiło poprzez taniec poszukiwać ciekawych form relaksu. Taniec to doskonała okazja do zadbania o własną sylwetkę a spotkanie z rytmami świata pozwoli na oderwanie się od rutynowych obowiązków i da chwilę wytchnienia dla siebie.

Zapraszamy chętne panie na nasze radosne spotkania od 10 stycznia 2011 roku, należy pamiętać o zabraniu ze sobą swobodnego stroju do zajęć.

JO

Święto przedszkola w Kieźlinach

Ponieważ w Kieźlinach nie ma szkoły, przedszkole jest postrzegane jako ośrodek kulturotwórczy. Jest nie tylko elementem systemu oświaty, ale także elementem środowiska społecznego. Świadczy usługi edukacyjne, których najważniejszymi odbiorcami są dzieci i ich rodzice. W przedszkolu w Kieźlinach chcemy tworzyć wizerunek aktywnej placówki, która poprzez prezentację efektów pracy z dziećmi oraz współpracę z szeroko pojętym środowiskiem lokalnym, wnosi swój wkład w życie społeczne i promuje placówkę.

Początek tego roku szkolnego był dla nas bardzo pracowity, ponieważ przygotowywany był do oddania trzeciego oddziału. Wraz z rozbudową przedszkola dokonano modernizacji i remontu już istniejącego budynku. Po okresie adaptacji nowo przyjętych dzieci zaplanowaliśmy dzień szczególny. Był nim niewątpliwie 22 października 2010 roku. Tego dnia odbyła się w naszym przedszkolu uroczystość z okazji otwarcia trzeciego oddziału oraz nadania nazwy naszej placówce. Do tego święta przygotowywała się cała nasza społeczność.

Odświętność i doniosłość tego wydarzenia podkreślały eleganckie stroje dzieci, piękne dekoracje i udział ważnych dla nas gości. Na liście zaproszonych byli między innymi: Wójt Gminy Dywity pan Jacek Szydło, Warmińsko-Mazurski Kurator Oświaty pani Małgorzata Bogdanowicz-Bartnikowska, Przewodnicząca Rady Gminy pani Renata Kaszubska, byli dyrektorzy przedszkola, dyrektorzy pozostałych przedszkoli w naszej gminie oraz rodzice i grono licznych przyjaciół oraz ludzi, którym leży na sercu dobro dzieci. W imieniu władz oświatowych w tym dniu zadzwoniła do nas pani Wizytator, która przekazała pozdrowienia dla wszystkich uczestników uroczystości i gratulacje wyboru nazwy i pięknego logo.

Na początku uroczystości zostały poświęcone nowe pomieszczenia. Rada Rodziców podziękowała panu wójtowi za zrealizowanie tak istotnej inwestycji. Podziękowania złożono również dyrektorowi przedszkola pani Danucie Kmiec. Dzieci wręczyły panu wójtowi „Drzewko szczęścia” - wielką laurkę za piękne i kolorowe przedszkole.

Podniosłym momentem uroczystości było odsłonięcie tablicy z nazwą i odśpiewanie hymnu przedszkola, który na tę okazję stworzyły panie nauczycielki. Donośny głos prawie 75 dzieci radośnie śpiewających o naszym przedszkolu wzruszył uczestników uroczystości. Program artystyczny prezentowany przez poszczególne grupy był miłym akcentem spotkania. Następnie odbyła się zki z

krótka prezentacja multimedialna dokumentująca część wydarzeń z życia przedszkola oraz budowę nowego oddziału. Dzieci otrzymały pamiątkowe znaczki z logo i nazwą przedszkola oraz słodki prezent.

Logo - znak rozpoznawczy i nazwa „Juniorek” tworzyć będą wizerunek naszego przedszkola, podkreślać jego indywidualność, wyróżniać je wśród innych oraz sprawiać, że utożsamiani będziemy z radosnym dzieciństwem uczęszczających do nas dzieci. Dzięki beztrudno trzymającym się za ręce dzieciom na rysunku zwycięskiego logo będziemy wychowywać kolejne roczniki w umiłowaniu wartości uniwersalnych takich jak: dobro, życzliwość i przyjaźń. Uśmiechnięte buzie dzieci świadczą o radości, która jest potrzebą, siłą i wartością w życiu każdego człowieka.

W przyszłym 2011 roku jesienią nasze przedszkole będzie obchodziło piękny Jubileusz 35-lecia. Nadając naszej ci –

placówce imię „Juniorek” pragniemy udowodnić, że jesteśmy godnymi kontynuatorami tych, którzy nasze przedszkole wybudowali i oddali dzieciom w 1976 roku. Nadal naszym nadrzędnym celem jest troska o małe dzieci – juniorki powierzone naszej opiece. Jesteśmy dumni z naszego przedszkola, że jest piękne i nowoczesne, a my mamy wspaniałe warunki do zabawy, nauki i pracy.

Przedszkole będzie kontynuowało dotychczasową bardzo dobrą współpracę z organem prowadzącym oraz ze środowiskiem lokalnym, między innymi z Warmińskim Stowarzyszeniem Kobiet Kieźlińskich, sołtysiem, Ochotniczą Strażą Pożarną, parafią, Rolniczą Spółdzielnią Produkcyjną, radnymi i przyjaciółmi przedszkola. Chcemy propagować lokalną placówkę samorządową i wzmacniać poczucie tożsamości z „Małą Ojczyzną”.

Danuta Kmiec

Wojewódzki Konkursu dla wolontariuszy.

Laureatka „Barw Wolontariatu”

Już po raz dziesiąty Sieć Centrów Wolontariatu w Polsce zorganizowała ogólnopolski konkurs dla wolontariuszy. Jest on okazją, aby w sposób szczególnie podziękować tym, którzy na co dzień współpracują z wieloma organizacjami, środowiskami i osobami prywatnymi.

Nominując wybrane osoby, należało pokazać wieloaspektowość działań społecznych i aktywność wolontariuszy. Zarówno tych, którzy pomagają w pracach biurowych, jak i tych, którzy biorą udział w terapiach dzieci niepełnosprawnych. Można było zgłaszać ochotników pomagających w organizacji wydarzeń okolicznościowych, konferencji i udzielających porad prawnych, jak i tych, którzy na co dzień odwiedzają pensjonariuszy hospicjów i szpitali.

Działający w Gimnazjum Publicznym w Dywitach Klub Ośmiu pod opieką Ewy

Romanowskiej nominował do tej wyjątkowej nagrody Mariolę Grzegorzczuk - nauczycielkę Zespołu Szkół w Dywitach. Decyzja ta okazała się trafna, gdyż kapituła konkursu doceniła działalność wolontariacką nominowanej i zadecydowała o przyznaniu jej nagrody. Na uroczystej gali zorganizowanej 3 grudnia 2010 roku z okazji obchodów Dnia Wolontariusza w auli Urzędu Marszałkowskiego w Olsztynie została wręczona ta prestiżowa nagroda. Gratulujemy!

Statuetka - nagroda dla laureatów konkursu

rewa

Świąteczne spotkanie ze sztuką!

Gminny Ośrodek Kultury w Dywitach po raz kolejny zaprosił mieszkańców gminy oraz pobliskiego Olsztyna na VIII Kiermasz Twórców i Rękodzielników „Mikołajkowe Klimaty”. 11 grudnia, nie zważając na śnieżne zasy, stawili się zaprzyjaźnieni z GOK-iem artyści i miłośnicy rękodziela.

Na klimatycznych, świątecznie zaaranżowanych stoiskach mieniła się biżuteria artystyczna Joanny Skiby-Michalskiej i Jolanty Szewczak. Tradycyjną ceramikę, jak co roku, zaprezentowała rodzina państwa Zawistowskich, a rzeźbę - Ryszard Pietrzak.

Wielu gości Kiermaszu zatrzymywało się przy unikatowych piernikowych i woskowych wyrobach Sylwii Włodarczyk. Twórczość malarską można było podziwiać na stoisku pani Ewy Bucaly. Wśród świątecznych drobiazgów uwagę zwracały choinkowe cudenka i upominki Zespołu Szkół w Dywitach.

Przy okazji świątecznych zakupów, słuchając tradycyjnych kolęd, można było w Kafejce Kulturalnej wypić dobrą

kawę i spróbować domowych wypieków przygotowanych przez nauczycieli Szkoły Podstawowej w Bukwałdzie, którzy dochód ze sprzedaży ciast przekazali na działania swojej szkoły.

W trakcie Kiermaszu można

spróbować swoich sił w warsztatach wchodzącej ostatnio w modę techniki „pergamano” – specyficznej, koronkowej

formy zdobienia papieru, prowadzonym przez panią Grażynę Borys.

AFH

foto. GOK

Nowy obiekt sportowy w Dywitach

W ostatnich dniach zostało oddane do użytku wielofunkcyjne boisko sportowe utworzone przy Zespole Szkół w Dywitach. Jest to kolejna zrealizowana w tym roku inwestycja Gminy Dywity, która była możliwa dzięki otrzymanym środkom finansowym z Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2007-2013.

Funkcjonalność boiska w inauguracyjnym meczu sprawdzili trzy drużyny: zespół uczniów szkoły podstawowej, zespół gimnazjalistów oraz pracowników Zespołu Szkół w Dywitach wraz z pracownikami Urzędu Gminy Dywity.

foto. UG

Mecz pracownicy Zespołu Szkół kontra uczniowie szkoły podstawowej zakończył się wynikiem 2:1, natomiast mecz pracownicy Zespołu Szkół kontra gimnazjaliści 2:0.

Nowo otwarte boisko daje możliwość gry w koszykówkę, siatkówkę, piłkę ręczną oraz tenis ziemny. Obiekt pokryty jest nawierzchnią tartanową, której sprężystość minimalizuje skutki upadków oraz zmniejsza ryzyko skręcenia czy zwichnięcia stawów. Struktura budowy boiska umożliwia rozgrywanie dwóch meczów koszykówki oraz siatkówki jednocześnie.

GCI

Dywity. Gminny Ośrodek Kultury.

Dom Kultury Plus

Gminny Ośrodek Kultury w Dywitach zakwalifikował się do pilotażowego programu Narodowego Centrum Kultury – „Dom Kultury Plus”. Aby w nim zaistnieć musiał stanąć w konkursowe szranki z domami kultury z całej Polski i znalazł się w wybranej „pięćdziesiątce”!!! GOK w Dywitach jest jednym z dwóch domów kultury, które weszły do programu z regionu Warmii i Mazur.

Celem Programu Narodowego Centrum Kultury jest zainicjowanie szeroko rozumianej zmiany w funkcjonowaniu lokalnych, małych instytucji kultury. Poprzez współdziałanie z domami kultury, jednostkami samorządu terytorialnego, organizacjami pozarządowymi ma zostać wykreowane nowoczesne centrum kultury, mocno osadzone w kontekście lokalnym i społecznym. Program realizowany będzie na 3 poziomach: rozwoju kompetencji zawodowych pracowników domów kultury; wsparcia działań programowych instytucji kultury; poprawie infrastruktury placówek objętych programem.

W ramach programu w GOK powołano do życia Grupę Planowania Strategicznego, w której skład weszli lokalni twórcy, przedstawiciele stowarzyszeń, placówek oświatowych, samorządu i młodzieży. Grupa ta ma aktywnie wspierać instytucję kultury w realizowaniu nowych działań pozwalających na aktywne uczestnictwo w kulturze jeszcze szerszej rzeszy mieszkańców Gminy Dywity.

AFH

foto. GOK

Słupy. Niepubliczna Szkoła Podstawowa.

Ze szkołą w wielki świat ...

W Niepublicznej Szkole Podstawowej w Słupach dla nauczycieli i uczniów zaczął się rok bardzo intensywnej pracy. Wszystko za sprawą projektu edukacyjnego „Z małej szkoły w wielki świat”, który realizujemy. W ramach zajęć pozalekcyjnych rozwijamy uczniowskie zainteresowania. W klasach I-III zrealizujemy 10 projektów, na każdy z nich przeznaczono 16 godzin zajęć pozalekcyjnych. Dla klas starszych przewidziano 8 projektów po 20 godzin na każdy.

Nasza szkoła znalazła się w gronie 110 małych szkół z 9 województw, których działania są współfinansowane z Europejskiego Funduszu Społecznego w ramach Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki. Organizatorem projektu jest Federacja Inicjatyw Oświatowych oraz Fundacja Wspierania Aktywności Lokalnej FALA. Projekt rozpoczął się 1 grudnia 2009 roku i potrwa do końca października roku 2013. Działania w szkołach są prowadzone od czerwca 2010 r. do września 2013 r., również w czasie wakacji.

Po roku dobrej zabawy i ciężkiej pracy organizatorzy przewidują nagrody dla najlepszych uczniów. Będą to udziały w Letnich Obozach Naukowych: matematyczno-przyrodniczym oraz społeczno-obywatelskim. Natomiast wszyscy chętni będą uczestniczyć w Letnich Szkołach Odkrywców organizowanych w szkole, które poprowadzą odpowiednio przygotowani studenci. Mamy również nadzieję na wzbogacenie naszej placówki o nowe nowoczesne pomoce dydaktyczne.

Nauczyciele naszej szkoły uczestniczyli latem w pięciodniowym kursie przygotowawczym, który odbył się w Jachrance (woj. mazowieckie). Zajęcia prowadzone były w formie warsztatów. Pozwoliły one nauczycielom w miłej atmosferze zapoznać się z nowymi metodami pracy i dzielić się doświadczeniami.

Za nami realizacja pierwszego modułu społeczno-obywatelskiego „Wybieramy przedstawicieli Samorządu Uczniowskiego” oraz modułu matematyczno-przyrodniczego „Słuchanie świata – Co dźwięczy i kwiczy w naszej okolicy” (klasy I-III) i „Wielka wyprawa po skarby przyrody” (klasy IV-VI).

Podczas pracy z pierwszym modułem społeczno-przyrodniczym dwie grupy uczniów: młodszy i starszy, przez 16 godzin przygotowywały się do pełniejszego uczestnictwa w życiu demokratycznego państwa. Dzieci poznawały strukturę pracy szkoły. Przeprowadziły szereg wywiadów: z panią dyrektorką mgr Janiną Cycyk i nauczycielkami. Poprosiły również o rozmowę pana prezesa Stowarzyszenia Rozwoju Wsi Słupy i Okolic Waldemara Grzegorzewskiego i panią sołtys Teresę Pożoga. Aby lepiej poznać zasady pracy samorządu lokalnego, uczniowie

Foto: NSP Słupy

przeprowadzili wywiad z panem Jackiem Szydło - wójtem Gminy Dywity. W spotkaniu uczestniczyły lokalne media.

Uczniowie poznali trudną sztukę przygotowywania się do wyboru Samorządu Szkolnego, a potem przeprowadzili prawdziwą kampanię przedwyborczą. Następnie świadomie wytypowali swoich przedstawicieli. Zapoznali się z pracą szkoły, organu prowadzącego i osób ją wspierających. Lepiej zrozumiały rolę uczniów w samorządzie.

Właśnie zakończyły się zajęcia modułu matematyczno-przyrodniczego. Młodsze dzieci podczas wyprawy po okolicę (m. in. las, jezioro, ciepłownia) identyfikowały dźwięki przyjazne i nieprzyjazne człowiekowi i zwierzętom. Przeprowadziły szereg doświadczeń na temat źródeł ich powstawania i tworzyły prace plastyczne inspirowane muzyką. Uczniowie zbudowali samodzielnie bardzo ciekawe instrumenty muzyczne (melodyczne i niemelodyczne) oraz przygotowały

koncert. Uczniowie klas starszych wybrali się na wyprawę w poszukiwaniu skarbów przyrodniczych. Po ich oznaczeniu wykonane zostały wizytówki wybranych okazów przyrodniczych i mapka terenu, na którym się znajdują.

Podczas realizacji zadań z modułu matematyczno-przyrodniczego uczniowie zrozumieli wpływ hałasu na zdrowie człowieka oraz zostali uwrażliwieni na zanieczyszczenia hałasem środowiska naturalnego. Poznali ciekawe obiekty przyrodnicze najbliższej okolicy oraz zdobyli umiejętność tworzenia i praktycznego wykorzystania mapy, szacowania odległości i wysokości w terenie oraz określania wzajemnego położenia obiektów na planie, mapie i w terenie.

Przed nami nowe wyzwania – kolejne projekty, które uatrakcyjnią pracę w naszej szkole i poszerzą wiedzę oraz umiejętności dzieci.

Szkolny Zespół Projektowy:
Janina Cycyk, Małgorzata Czarnecka,
Genowefa Kudryk, Monika Traczewska

To nie hobby, lecz sposób na życie

Pamiętam, jak pierwszy raz przyszłam na zbiórkę i bałam się odezwać. Pamiętam swój pierwszy biwak harcerski i piękne Przyrzeczenie. Pamiętam też, jak pierwszy raz poprowadziłam zajęcia oraz kiedy zostałam drużynową.

Od ośmiu lat jestem harcerką i nie wyobrażam sobie życia bez mojej drużyny. Na początku swojej harcerskiej przygody Związek Harcerstwa Polskiego kojarzył mi się jedynie z długimi apelami, męczącymi wędrówkami i grupką śmiesznych ludzi układających ognisko. Dziś wiem, że to nie tymczasowe hobby, ale sposób na życie. Każdemu z nas Harcerstwo kojarzy się z czymś innym, a dla mnie? To coś najpiękniejszego, co mogło mi się przydarzyć. Nie potrafię już, tak jak kiedyś, beczynnie

siedzieć przed telewizorem. W wolnych chwilach wymyślam zabawy i zastanawiam się, co jeszcze możemy z drużyną zrobić.

Dzięki ZHP potrafię lepiej gospodarować swoim czasem niż moi rówieśnicy. Poznałam wielu wartościowych ludzi i umiem prowadzić dokumentację. Dzięki pełnionej przeze mnie funkcji rozwinęłam u siebie zdolności organizacyjne. A co najważniejsze, dzięki ZHP uwierzyłam

w siebie i potrafię cieszyć się z prostych rzeczy. Niektórzy pytają mnie: „Dlaczego to robisz?”. Odpowiedź nie jest wcale trudna, po prostu daje mi to ogromną satysfakcję. Nie ma chyba nic piękniejszego niż uśmiech dziecka po udanej zbiórce. Czasem mam chwilę zwątpienia, ale wiem, że idę w dobrym kierunku. Staram się przede wszystkim być dobrym człowiekiem, takim współczesnym rycerzem.

Ada Wilczek

Brąswałd. Konkurs im. Marii Zientary-Malewskiej.

Zmagania młodych recytatorów

Dnia 22 października 2010 roku w Brąswałdzie spotkało się 39 młodych recytatorów z 26 szkół. Okazją ku temu był Konkurs Poezji im. Marii Zientary-Malewskiej. Już po raz trzeci zorganizowała go Fundacja „Prymus” we współpracy z Gminnym Ośrodkiem Kultury w Dywitach.

Zanim rozpoczęły się prezentacje wierszy, wszyscy uczestnicy konkursu udali się pod pomnik poetki znajdującej się przed jej rodzinnym domem w Brąswałdzie. Tam uroczystie złożono kwiaty oraz przedstawiono sylwetkę Marii Zientary-Malewskiej. Następnie, już w świetlicy wiejskiej, uczestników konkursu w imieniu jego organizatorów powitała pani Jadwiga Orzolek. Po uroczystym odśpiewaniu hymnu Warmii, przedstawiła ideę towarzyszącą zorganizowaniu w Brąswałdzie pierwszego konkursu. Miało to miejsce w 1988 roku w, obecnie już nieistniejącej w tej miejscowości, szkole podstawowej. Konkurs był wtedy głównie poświęcony historii wsi, zaś recytowanie wierszy stanowiło element mu towarzyszący.

Nim jednak przystąpiono do recytatorskich zmagania, głos zabrała pani Maria Surynowicz, bratanica poetki Marii Zientary-Malewskiej. Podzieliła się z obecnymi na sali swoimi wspomnieniami na temat cioci. Opowiedziała o wspólnie spędzonych z nią latach – od końca wojny, aż do jej śmierci w roku 1984.

Następnie przyszedł czas na recytację. Zgodnie z regulaminem uczniowie mogli wybrać wiersze innych warmińskich poetów. Większość jednak prezentowała poezję Marii Zientary-Malewskiej. Wykazali się dobrą znajomością jej twórczości, wybierając wiersze pełne liryzmu, prezentujące piękno warmińskiej ziemi.

Komisja konkursowa w składzie: Maria Surynowicz, Jadwiga Ferenc i Aneta Fabisiak-Hill, oceniała uczestników w trzech kategoriach wiekowych, zwracając uwagę m. in. na poprawną recytację i ogólny wyraz artystyczny. Klasyfikacja

końcowa była następująca:

Klasy I-III:

1. **Olaf Truszczyński - Szkoła Podstawowa w Bukwałdzie – wiersz Marii Zientary-Malewskiej „Prądku warmińskie”.**

2. **Dominik Sowul – Szkoła Podstawowa nr 3 w Olsztynie – wiersz Agaty Grzegorzczak-Wosiek „Kaczka krzyżówka”.**

3. **Patrycja Dziewulski – Szkoła Podstawowa nr 32 w Olsztynie – wiersz Marii Zientary-Malewskiej „Wytrwaj do końca” i Julia Poniewożik – Szkoła Podstawowa nr 9 w Olsztynie - wiersz Marii Zientary-Malewskiej „Pieśń Warmianki”.**

Klasy IV-VI:

1. **Adam Paliwoda – Szkoła Podstawowa we Wrzesinie - wiersz Marii Zientary-Malewskiej „Prądku warmińskie”.**

2. **Karolina Kozłowska – Szkoła Podstawowa w Dywitach - wiersz Marii Zientary-Malewskiej „Gromniczna Pani**

z kapliczki”.

3. **Aleksandra Brzezicka – Szkoła Podstawowa nr 2 w Olsztynie – wiersz Marii Zientary-Malewskiej „Nie mów”.**

Gimnazjum:

1. **Adrian Czaplicki – Gimnazjum w Dobrym Mieście – wiersz Aleksandra Rymkiewicz „Jesienny krajobraz”.**

2. **Kinga Jasik – Gimnazjum nr 15 w Olsztynie - wiersz Marii Zientary-Malewskiej „Dziweczek”.**

3. **Karolina Paliwoda - Gimnazjum w Jonkowie - wiersz Marii Zientary-Malewskiej „Warmińskie krosna”.**

Tuż po wręczeniu nagród organizatorzy konkursu nawiązali do idei jego powstania. Tym razem jednak uczestnicy nie musieli odpowiadać na pytania dotyczące historii, lecz mieli okazję się z nią zapoznać. Wszyscy zostali zaproszeni na wycieczkę po tej przepięknej, warmińskiej miejscowości.

Kazimierz Kisielew

GOK. Projekt „Mamy Alternatywę, to Mamy Animatorki”.

Kobiety potrafią

„Beztroski czas, bez domowych obowiązków, chwila relaksu i wytchnienia, 5 minut dla siebie. Fajne zajęcia dla mam i dzieci, nauka i zabawa. Serdeczna atmosfera i profesjonalizm. Możliwość rozwoju i poznawania nowych technik plastycznych”. Tak mamy z Gminy Dywity oceniały zajęcia odbywające się w GOK-u w ramach projektu „Mamy Alternatywę, to Mamy Animatorki”

Jako koordynatorka, współtwórczyni projektu i uczestniczka zajęć podzielałam ich zdanie. Uważam że mamy prawo do takich chwil i są nam bardzo potrzebne. Dostrzegam też inne pluse naszych spotkań. Cieszę się, że mogłam poznać lepiej inne matki, kobiety otwarte na świat i innych ludzi. Wspaniałą atmosferę na zajęciach tworzą uczestniczki angażujące się we wspólnie spędzany czas, wspierające organizatorów i wychodzące z własną inicjatywą.

Do tej pory skorzystałyśmy z wielu warsztatów. W ramach „Sztukmistrzyń” uczyłyśmy się decoupage: wykonywania ikon i bombek, scrapbookingu, eksperymentowałyśmy z batikiem. „Pracownia Samorozwoju i Animacji” to wspaniała okazja do lepszego poznania siebie oraz szukania rozwiązań nurtujących nas problemów i wątpliwości.

„EDU-PLOTKI CAFE” to miejsce spotkań ze specjalistami. Dotychczas byli to: dietetyk, seksuolog, instruktor Tai Chi,

wizażystka. „Światowe mamy” to konwersatoria z języka angielskiego, które nas motywują do poznawania i rozwijania znajomości tego języka. Dzielnie wspierają nas w tym nasze dzieci, które biorą udział w zajęciach.

Moim marzeniem jest, aby podobne spotkania mogły odbywać się również w innych miejscowościach i wpływać korzystnie na życie społeczne oraz rozwój osobisty mieszkańców.

Joanna Kitkowska

Szkoła Podstawowa w Spręcowie.

Obchody Dni Papieskich

Dnia 16 października 2010 roku już po raz kolejny obchodziliśmy w całym kraju Dzień Papieski. Jego termin przypada zawsze w niedzielę poprzedzającą rocznicę wyboru Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową. Hasłem tegorocznych obchodów X Dni Papieskich były słowa: „Jan Paweł II – Odwaga Świętości”.

Do upamiętnienia Największego z Polaków, przypomnienia Jego Świętobliwości i ukazania niepodważalnego wpływu na życie wielu ludzi dołączyła się również mała społeczność z naszej warmińskiej wsi – dzieci i młodzież ze Szkoły Podstawowej w Spręcowie. Szkolne uroczystości związane z obchodem Dni Papieskich rozpoczęły się Mszą Świętą, którą odprawił ksiądz Stanisław Tkacz, proboszcz brąsławdzkiej parafii.

Nasze spotkanie miało wymiar nie tylko duchowy, wynikający z rozważań na temat mądrości i świętości, jaką niósł w swej posłudze Jan Paweł II, ale również intelektualny, artystyczny i sportowy. Po Mszy Świętej odbyła się inscenizacja przygotowana przez uczniów, nauczycieli i rodziców. Miała na celu wspomnienie Wielkiej Osobowości, jaką był Nasz Rodak oraz uświadomienie, czym jest Pokolenie Jana Pawła II i jakie zadanie pozostawił nam w słowach: „Stanowicie obietnicę lepszego jutra, wpatruję się w was z drżeniem, ale i z ufnością”!

Interpretacja tegorocznego hasła „Jan Paweł II – Odwaga Świętości”, wynika z postawy Papieża, który przez całe swoje życie odważnie promował świętość samą w sobie. Czynił to zwyczajnie, prosto i konsekwentnie. Likwidował stereotypy świętości zakorzenione od pokoleń. Jego odwaga świętości ujawniała się poprzez wezwanie do niej nas – zwykłych ludzi tej ziemi. Zaświadczał, że świętość jest głębokim pragnieniem każdego człowieka i wyraża się w ufnym pójściu za Chrystusem.

Po inscenizacji rozpoczął się kolejny etap obchodów Dnia Papieskiego – finał konkursu plastycznego oraz konkurs wiedzy o życiu naszego Papieża. Uczniowie wykazali się bardzo szeroką wiedzą, ambitnie sięgali po pytania najwyższej punktowane. Usatysfakcjonowane dzieci

nagrodzone zostały oklaskami oraz drobnymi upominkami.

Podsumowaniem upamiętnienia pontyfikatu Jana Pawła II był rajd rowerowy zorganizowany przez „Stowarzyszenie Przyjaciół Sętala”. Odbył się dnia następnego, w sobotę. Na czele z siostrą Violetą Łabaj, panią dyrektor Magdaleną Wrzosek, dziećmi ze szkoły w Spręcowie oraz osobami towarzyszącymi, wyruszyliśmy szlakiem warmińskich kapliczek i przydrożnych krzyży do Sętala. Tam spotkaliśmy rozśpiewaną grupę dzieci i młodzieży ze szkoły w Tuławkach, którzy przybyli pieszo na spotkanie. Celem tej wyprawy było nie tylko zintegrowanie młodej społeczności kilku warmińskich wsi, m. in.: Sętala, Tuławek, Spręcowa i Brąsławdu, ale przede wszystkim idea upamiętnienia osoby Jana Pawła II. Ksiądz proboszcz Tomasz

Stempkowski powitał nas w sętalskim kościele i po krótkiej modlitwie zostaliśmy ugośczeni gorącą herbatką z sokiem malinowym w świetlicy wiejskiej. Piękna, jesienna pogoda pozwoliła na zrealizowanie wszystkich punktów zaplanowanych przez organizatorów. Odbyły się konkursy plastyczne, muzyczne, mecz siatkówki, pieczenie kiełbasek i pogaduszki przy ognisku.

Pomysł tegorocznych obchodów Dni Papieskich bardzo podobał się uczestnikom, a wspólnie spędzone chwile podczas rajdu rowerowego na długo pozostaną w pamięci dzieci i młodzieży. Z przyjemnością powtórzylibyśmy taką wyprawę za rok! Dziękujemy wszystkim osobom zaangażowanym w organizację spotkania w Sętalu.

Iza Sawilska

Dywity. Gimnazjalny Klub Wolontariatu.

Nabieramy wiatru w żagle

Wraz z rozpoczęciem roku szkolnego Gimnazjalny Klub Wolontariatu w Dywitach (Klub Ośmiu przy Fundacji „Świat na Tak”) rozpoczął drugi rok swojej działalności. Po dokonanej aktualizacji członków klubu okazało się, że jeszcze więcej młodzieży (obecnie klub liczy prawie 30 członków i 5 członków wspierających) zadeklarowało chęć podjęcia wolontarystycznych działań. Uważamy, że to jest jeden z dużych sukcesów po roku naszych działań.

Nasze działania rozpoczęliśmy od zebrania, podczas którego ustaliliśmy roczny plan i dokonaliśmy wyboru gospodarzy. Już we wrześniu odbyło się w Olsztyńskim Centrum Wolontariatu „Spinacz” dwuetapowe szkolenie. Dotyczyło one przede wszystkim tego, kto może zostać wolontariuszem, gdzie może pracować i w jaki sposób pomagać innym. Wszyscy pracowaliśmy w grupach oraz omawialiśmy aspekty prawne. Rozmawialiśmy nie tylko o tym, co dajemy ludziom, ale również, co zyskujemy pomagając im. Dowiedzieliśmy się, w jaki

sposób sami możemy organizować i udzielać się w naszej gminie. Każdy z nas opowiedział o swoim życiu, zainteresowaniach i o tym, w jaki sposób chciałby się spełniać w roli wolontariusza. Dzięki szkoleniu zrozumieliśmy, czym tak naprawdę jest wolontariat i jak ważne jest pomaganie ludziom.

Kolejnym ważnym działaniem był udział w akcji zbiórki żywności „Podziel się Posiłkiem” organizowanej przez Bank Żywności. 12 wolontariuszek przyłączyło się do niej, prowadząc zbiórkę w dwóch sklepach na terenie Olsztyna. Zebrane

produkty trafiły do organizacji i instytucji współpracujących z Bankiem Żywności w Olsztynie, na co dzień zajmujących się dożywianiem dzieci. Są wśród nich szkoły, świetlice, domy dziecka, stowarzyszenia pomagające dzieciom i młodzieży. Pragniemy również aktywnie włączyć się w działania na terenie gminy. Jednym z założeń naszego klubu na ten rok jest nawiązanie współpracy z lokalnymi organizacjami pozarządowymi.

Rozstrzygnięcie konkursu „O Warmio moja miła”

W dniu 16 listopada 2010 roku w Gminnym Ośrodku Kultury w Dywitach odbyło się uroczyste podsumowanie II Edycji Konkursu Poetycko-Literackiego „O Warmio moja miła”. Jury w składzie: przewodniczący Roman Maciejewski-Varga (poeta, prozaik, dziennikarz i reżyser teatralny) oraz Jacek Krawczyk (adiunkt w Zakładzie Literatury Romantyzmu, Pozytywizmu i Młodej Polski na UW-M w Olsztynie) dokonało oceny nadesłanych prac.

Jury postanowiło nie przyznawać I miejsca. Miejsce II za wiersz „Pejzaż warmiński” otrzymała pani Katarzyna Kisielew, nauczycielka Szkoły Podstawowej nr 4 w Ornecie. III miejsce przyznano pani Urszuli Belzie ze Szkoły Podstawowej w Rusi za wiersz „Kalwaria warmińska”. Jury wyróżniło również panią Małgorzatę Hamernik ze Szkoły Podstawowej nr 12 w Elblągu za wiersz „To tu”. Ponadto paniom Jolancie Kołowskiej i Barbarze Wiśniewskiej przyznano nagrody książkowe.

Wszystkim uczestnikom serdecznie dziękujemy za udział w konkursie i życzymy dalszych poetyckich sukcesów.

zak

Spręcowo. Regionalne Zawody Jeździeckie.

Jazda konna to sport bardzo wymagający

W dniach 24-25 lipca w Spręcowie odbyły się regionalne zawody jeździeckie w skokach przez przeszkody. Przyjechało około 80 zawodników ze swoimi końmi. Uczestnicy rywalizowali ze sobą w 5 konkursach dziennie, najniższy miał przeszkody wysokości 80cm, a najwyższy 130/140cm. Najwyższy i najtrudniejszy konkurs w sobotę wygrał Maciej Szewczyk na koniu Delfa z Kwidzyna. W niedzielę odbył się, jak co roku, ciekawy konkurs koń-samochód. Wygrali go rodzeństwo Robert i Natalia Palmowscy. Najwyższy, najważniejszy, najtrudniejszy konkurs zawodów wygrała Agnieszka Dembicka na koniu Szuler ze Starogardu Gdańskiego.

Mariola Grzegorzczak: Na swoim koncie masz już trochę osiągnięć. Od kiedy jeździsz konno?

Natalia Palmowska: Jeżdżę konno od 11 roku życia, czyli już 7 lat. W pierwszych zawodach brałam udział już sześć lat temu. Mimo to jeszcze muszę się wiele nauczyć. Posiadam kilka medali Mistrzostw Warmii i Mazur juniorów, a w tym roku udało mi się zdobyć Mistrzostwa Warmii i Mazur Seniorów. Za rok 2009 dostałam tytuł Najlepszego Juniora regionu.

MG: Które z zawodów uważasz za najważniejsze do tej pory?

NP: W tym roku brałam udział w Mistrzostwach Polski. Były to najtrudniejsze zawody, w jakich uczestniczyłam, a równocześnie bardzo ważne doświadczenie. Zostałam sklasyfikowana na trzydziestym miejscu.

MG: Czym się obecnie zajmujesz? Czy swoje plany na przyszłość wiążesz z końmi?

NP: Studiuję dietetykę na Wydziale Nauk Medycznych w Olsztynie. Właśnie ze względu na konie nigdzie nie wyjechałam na studia. Najbliższe plany wiąże z końmi, z treningami i zawodami i temu

podporządkowałam swoje życie.

MG: Ile czasu poświęcasz na treningi i kto jest Twoim trenerem?

NP: Trenuję 6 razy w tygodniu, jeżdżę minimum na dwóch lub trzech koniach dziennie. Jazda konna to sport bardzo wymagający. Poza tym konie muszą być codziennie pielęgnowane, trzeba temu poświęcić dużo czasu. Moim trenerem jest pan Piotr Pacyński, który jako junior był członkiem kadry narodowej.

MG: Dziękuję za rozmowę.

Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy

Dnia 9 stycznia 2011 w sali widowiskowej Gminnego Ośrodka Kultury w Dywitach w godzinach 15.00 – 18.00 zagra „Orkiestra serc”. W programie jasełka w wykonaniu przedszkolaków z Dywit, występ grupy wokalne z SP w Dywitach oraz świąteczna kolęda w wykonaniu uczniów dywickiej szkoły muzycznej. Kolędy i pastorałki zaśpiewa grupa wokalna dorosłych, a pokazy taneczne zaprezentują: „Dance Nation” i grupa początkująca z GOK-u w Dywitach.

Gościem specjalnym będzie „Akademicka Orkiestra Dęta” UWM w Olsztynie pod kierunkiem Cezarego Rzący. Pierwszej pomocy i zasad bezpieczeństwa uczyć będą strażacy OSP z gminy Dywity. Ponadto do orkiestrowej kawiarenki zaprosi Szkoła Podstawowa w Bukwałdzie, zaś w „Kąciku Malucha” będzie zabawnie i kolorowo dzięki 34 drużynie ZHP „Antidotum”. Tradycyjnie odbędzie

„Pluszakowa loteria z sercem” i licytacje darów. Finał orkiestry to świąteczne do nieba i Dziecięca Orkiestra „Przeszkadzajka”. Już dziś zachęcamy dzieci do wykonania instrumentu (przeszkadzajki) i wspólnego muzykowania.

Miłośników kina zapraszamy na wieczorny seans filmowy „Chimera”. Film, zrealizowany przez młodych twórców kina niezależnego skupionych wokół Warmińskiej Inicjatywy Filmowej, to nie tylko opowieść o relacjach damsko-męskich, ale przede wszystkim portret kobiety dojrzałej i poszukującej.

Przypominamy również, że trwa zbiórka maskotek do „Pluszakowej Loterii z Sercem”. Pluszaki można dostarczyć do GOK-u lub Biblioteki w Dywitach. Chętnych do przekazania darów do licytacji zapraszamy do kontaktu z naszym Ośrodkiem – tel. (89) 5120-123.

Koordinator akcji Jacek Wiśniewski

„Mali Odkrywcy” w Różnowie

Trwają zapisy do nowo otwartego niepublicznego przedszkola „Mali Odkrywcy” w Różnowie. Placówka rozpoczęła swoją działalność od dnia 17 listopada 2010 roku.

Przedszkole posiada świetnie wyposażone sale, własną kuchnię oraz gabinet logopedyczny. Placówka zapewnia liczne zajęcia dostosowywane do potrzeb dzieci, takie jak język angielski (codziennie) oraz zajęcia artystyczne, m. in.: muzyczne, plastyczne i teatralne. Dodatkowym atutem jest duży i bezpieczny plac zabaw. Przedszkole jest czynne w godz. 6:30 do 17:30.

Zapisy do placówki realizowane są w Urzędzie Gminy w Dywitach, w godzinach od 8:00 do 14:00. Kartę zgłoszenia dziecka do przedszkola można pobrać w Urzędzie Gminy w Dywitach lub wydrukować ze strony internetowej urzędu: www.gminadywity.pl lub przedszkola: www.przedszkole-mali-odkrywcy.pl.

GCI

„Kobiece Impresje”

W Gminnym Ośrodku Kultury w Dywitach dnia 16 listopada 2010 roku odbył się II Przegląd Sztuki Nieprofesjonalnej Kobiet „Kobiece Impresje”. Przegląd realizowany jest w partnerstwie ze Stowarzyszeniem Społeczno-Kulturalnym „Pojezierze”.

W tym roku wzięły w nim udział 44 artystki amatorki z Olsztyna i powiatu olsztyńskiego. Jury w składzie: Wiesław Wachowski – przewodniczący oraz Danuta Krajewska, Jarosław Korzeniewski oraz Barbara Kowalewska (artyści plastycy) przyznało następujące nagrody i wyróżnienia:

- I nagroda - Maria Szaflicka za dyptyk techniką mieszaną – „Dmuchawce – Łąka”.
- II nagroda - Bogusława Dziuban za batik – „Wodospad”.
- III nagroda - Małgorzata Piasecka za pastel – „Łódź na brzegu”.
- wyróżnienie - Teresa Kosman za olej – „Autoportret z konwaliami”.
- wyróżnienie - Elżbieta Suchowiecka za olej – „Jesienna impresja I”.

Wystawie towarzyszył minirecital Aleksandry Wasilewskiej i Krzysztofa Włodarskiego, którzy zaprezentowali utwory Chopina i Piazzolli na trąbkę i fortepian.

Tekst i foto. Joanna Kilkowska

Wsparcie kobiet bezrobotnych

Gmina Dywity zaprasza kobiety do wzięcia udziału w projekcie: Wsparcie dla kobiet bezrobotnych w wieku 25–40 lat. Jego celem jest podniesienie aktywności zawodowej i społecznej kobiet niepracujących zawodowo, które nie posiadają doświadczenia, odpowiedniego wykształcenia, wiele lat opiekowały się rodziną, dziećmi i osobami zależnymi. Zapraszamy również kobiety pracujące w gospodarstwach rolnych.

W programie m. in.: indywidualne wsparcie psychologiczne, szkolenie z zakresu aktywnych metod poszukiwania pracy oraz możliwości pozyskiwania środków finansowych na działalność

gospodarczą i szkolenie z zakresu ekonomii społecznej. Ponadto przeprowadzony zostanie 50-cio godzinny kurs wizażu zakończony otrzymaniem certyfikatu.

Gwarantujemy przewóz z miejsca zamieszkania do GCI w Tuławkach i z powrotem, wyżywienie oraz opiekę nad dziećmi. Zainteresowane osoby prosimy o kontakt telefoniczny do dnia 14 stycznia 2011 roku z Gminnym Centrum Informacji w Tuławkach, tel. 8 9 5 1 3 - 2 2 - 2 4, e - mail: gci1@ugdywity.pl.

Projekt jest współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu

Bookcrossing w Dywitach

foto. GOK

Biblioteka w Dywitach zaprasza wszystkich czytelników oraz inne zainteresowane osoby do udziału w akcji „Uwolnij książkę”. Jest to tak zwany Bookcrossing. Akcja polega na zostawianiu własnych książek w specjalnie wyznaczonym miejscu, aby inni mogli je przeczytać i przekazać dalej. Dzięki temu następuje popularyzowanie czytelnictwa. Jest to ruch ogólnoswiatowy, w który zaangażowało już ponad 700 tysięcy ludzi na całym świecie.

W naszej bibliotece również znajduje się takie miejsce przygotowane do tej akcji. Zachęcamy do uwalniania książek. Dajmy szansę na ich przeczytanie. Uwierzymy, że dzielenie się książką z innymi jest lepsze od jej posiadania. Więcej informacji można uzyskać pod nr tel. 89 5120 052 w godzinach pracy biblioteki.

Stop dzikim wysypiskom

Uczniowie Zespołu Szkół w Dywitach wzięli udział w konkursie organizowanym przez Firmę „Oskar - Pomoce Edukacyjne”, finansowanym ze środków NFOŚiGW w Warszawie. Jego przedmiotem był fotoreportaż przedstawiający tematykę związaną z dzikimi wysypiskami śmieci na terenie gminy. Konkurs składał się z dwóch etapów, przy czym do etapu drugiego przechodziły drużyny – zdobywcy pierwszego miejsca w etapie pierwszym.

Przedstawiciele naszej szkoły w składzie: Aneta Mychałyk, Kinga Czupyt, Justyna Sierżant, Zuzanna Mazur, Katarzyna Kołodziejczyk, Olga

Szulich, Wiktoria Rybak, Karolina Akinis i Daria Wiśniewska pod kierunkiem Katarzyny Mańkowskiej – nauczyciela przyrody oraz Marioli Grzegorzczak – nauczyciela techniki i przedmiotów artystycznych, zdobyli I miejsce w województwie warmińsko – mazurskim i III miejsce w województwach północnej Polski (I miejsce - Zespół Szkół w Postominie, II miejsce - Zespół Szkół Publicznych w Reptowie). Fotoreportaż zawierał zdjęcia z oględzin dzikiego wysypiska i film ze spotkania z przedstawicielami Urzędu Gminy w Dywitach oraz Straży Miejskiej.

K. Mańkowska

CK

TROPEM DYWICKICH STEROWCÓW, cz. 4

„Ludendorf”

Na terenie Dywit od 1914 roku funkcjonowało niemieckie wojskowe lądowisko sterowców, które wciąż należy do wyjątkowo słabo zbadanych. Dlatego jest jednym z najbardziej tajemniczych i pasjonujących obiektów w gminie Dywity. Poniżej przedstawimy nieco więcej zdobytych na ten temat informacji.

Hala

Największym elementem lądowiska była oczywiście ogromna hala o wysokości 35m, szerokości 28m i długości (pierwotnie) - 176m, która po rozbudowie wynosiła 192m. Przy hali od jej szczytów znajdowały się torowiska, urządzone tam również były tzw. place manewrowe o średnicy około 500 m. Ta wolna przestrzeń zapewniała bezpieczne sprowadzanie maszyn na ziemię oraz ich start. Zanim jednak potężny zeppelin mógł dotknąć swym ciężarem ziemi, jeszcze w powietrzu należało go ustawić tak, aby spoczął dokładnie tam, gdzie powinien. Było to coś w rodzaju stalowego łoża (zespół stalowych wózków) znajdujących się na torowiskach przed halą. Długość torowiska wynosiła po 180m z każdej strony hali, plus 192m wewnątrz budynku.

Aby zeppelin mógł wylądować przy silnym wietrze, potrzeba było siły mięśni wielu ludzi, którzy byli w tym wyspecjalizowani. Za pomocą lin potrafili oni „ściągnąć” kolosa z nieba na wózki ręczne. W razie potrzeby liny „cumownicze” przeplatano asekuracyjnie przez stalowe obręcze zamocowane w licznych, żelbetowych blokach znajdujących się na placu manewrowym. Co najmniej cztery takie bloki, najprawdopodobniej jako jedyne, ocalały do dziś w dywickim lesie. O ich odkryciu informowaliśmy w „Gazecie Dywickiej” w numerze 10.

Ustawienie dywickiej hali względem stron świata nie było przypadkowe. Położona była szczytami w kierunku północno-zachodnim i południowo-wschodnim. Taka lokalizacja umożliwiała jej optymalną pracę nawet przy stosunkowo niekorzystnych warunkach pogodowych. Zwłaszcza przy silniejszych wiatrach włączających z różnych kierunków. Dlatego do hali w Dywitach, w zależności od kierunku wiatru, można było wprowadzać i wyprowadzać zeppelinowy korzystając z jednego lub drugiego wjazdu.

Co jeszcze na dywickim lądowisku?

Na terenie tej specyficznej enklawy militarnej znajdowały się między innymi garaże dla tak zwanych „ciężarówek warsztatowych”, które wyposażone w specjalistyczny sprzęt, urządzenia, narzędzia oraz załogę sprawnie przemieszczały się w zależności od potrzeb. Do obsługi i naprawy sterowców lądujących na lotnisku, jak również w razie nagłej potrzeby, szybko mogły wyjeżdżać z teren do sterowców, które były zmuszone

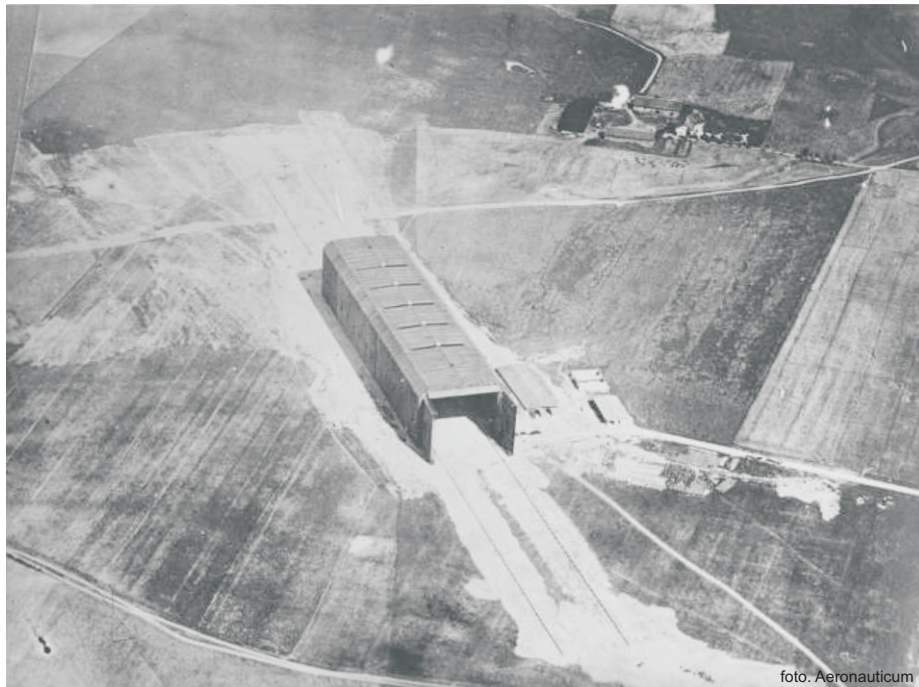

foto. Aeronauticum

awaryjnie lądować z dala od Dywit z powodu awarii technicznej, złej pogody bądź zestrzelenia przez nieprzyjaciela. Pamiętajmy, że to wojskowe niemieckie lądowisko działało w okresie działań bojowych pierwszej wojny światowej. Poza tym dywicka baza posiadała własne ujęcia wody, stację pomp, hydrofory, kanalizację i kotłownię ze składem węgla. Znajdował się tam zespół generatorów do produkcji prądu elektrycznego, który był niezbędny do zasilania wielu różnych odbiorników, głównie radiostacji, oświetlenia hali i pozostałych budynków oraz terenu, a także licznych silników elektrycznych do napędu maszyn i urządzeń, wentylatorów, dmuchaw, sprężarek, agregatów i pomp.

Podczas nocnego operowania sterowców specjalny oddział żołnierzy zajmował się oświetlaniem kolosów i placu specjalnymi ruchomymi reflektorami popularnie zwanymi szperaczami. Było to niezbędne do bezpiecznej nocnej pracy lądowiska. Można sobie dziś tylko wyobrazić, jak niesamowity musiał być widok podświetlanych z ziemi potężnych statków krążących nad Dywitami.

Obok hali zlokalizowane były warsztaty naprawcze, magazyny części zamiennych oraz gazu nośnego dla zeppelinów czyli wodoru. Gaz ten do Dywit dostarczano z wytwórni w Królewcu i Berlinie, gdzie otrzymywano go w chemicznych procesie elektrolizy. Transportowano go i magazynowano w specjalnie do tego celu skonstruowanych ciśnieniowych butlach stalowych (podobnych do dzisiejszych butli tlenowych).

W licznych magazynach znajdowało się wiele materiałów eksploatacyjnych oraz części zamiennych do sterowców, jak również do taboru naziemnego. Było tam również sporo zapasów paliwa do silników spalinowych sterowców oraz wszelkich innych pojazdów i maszyn pracujących w jednostce. Lądowisko posiadało własną radiostację, a od 1 sierpnia 1914 roku w Dywitach powstała pierwsza stacja meteorologiczna, która miała za zadanie informować o wszelkich panujących oraz przewidywanych zjawiskach pogodowych. Warunki atmosferyczne dla lotów sterowców miały ogromne znaczenie, ponieważ maszyny te nie były odporne na wichury, deszcze i burze. Ekstremalnie trudne warunki pogodowe czasem były nawet główną przyczyną katastrof tych ogromnych maszyn. To właśnie one wymuszały konieczność zapewnienia sterowcom bezpiecznego schronienia w potężnych halach. To zaś przyczyniło się do ogromnego postępu w budowie coraz to większych konstrukcji halowych.

W dywickiej, a zasadzie olsztyńskiej jednostce, bo koszary znajdowały się w Olsztynie, stacjonował również oddział żołnierzy do obsługi balonów obserwacyjno-sygnałowych, tak zwanych Drachenballon-Trupp. Dywickie lądowisko w wojennej rzeczywistości dla dezorientacji nieprzyjacielskiego wywiadu w wielu dokumentach oraz w komunikatach radiowych określane było kryptonimem – „Ludendorf”.

Henryk Mondroch

Dywity. Gminne Zawody Lekkoatletyczne.

W Dywitach biegali, skakali i rzucali...

Dnia 4 października 2010 roku odbyły się w Dywitach Gminne Zawody Lekkoatletyczne. Do bardzo emocjonującej rywalizacji o medale, dyplomy i nagrody stanęli uczniowie ze szkół z terenu Gminy Dywity.

Młodzi sportowcy rywalizowali w biegach na 60, 100 i 600m, a także w skoku w dal i rzucie piłeczką palantową. W zawodach drużynowych klas I-III zwyciężyła Szkoła Podstawowa w Dywitach, przed SP Tuławki i SP Bukwałd. Wśród starszych uczniów rozegrano zawody indywidualne. Każdy z zawodników startował w trzech konkurencjach, a jego wyniki były przeliczane na punkty. Oto medaliści:

- Szkoły podstawowe – dziewczęta:

1. Patrycja Wichert (Dywity),
2. Martyna Sulikowska (Tuławki),
3. Aleksandra Capięga (Spręcowo).

- Szkoły podstawowe – chłopcy:

1. Piotr Dzieciuchowicz (Tuławki),
2. Zbigniew Kędziński (Bukwałd),
3. Łukasz Murawski (Spręcowo).

- Szkoły gimnazjalne – dziewczęta:

1. Elżbieta Malinowska (Dywity),

2. Natalia Zielińska (Dywity),

3. Karolina Dryka (Dywity).

- Szkoły gimnazjalne – chłopcy:

1. Łukasz Nakonieczny (Dywity),
2. Mateusz Nawrocki (Dywity),
3. Adrian Rebajn (Tuławki).

Z a w o d y zorganizowała sekcja lekkoatletyczna GUKS „ASY” Dywity. Były one

współfinansowane przez Urząd Gminy w Dywitach w ramach realizacji zadania publicznego pt.: - „Wyżej, szybciej, dalej - szukamy przyszłych olimpijczyków”. Zawody udało się sprawnie przeprowadzić

foto: Archiwum

dzięki pomocy nauczycieli ze szkół w Dywitach, Spręcowie, Bukwałdzie oraz Tuławkach, za co pan Szymon Niestatek (trener sekcji LA) składa serdeczne podziękowania.

zak

Dywity. Sekcja Lekkoatletyczna GUKS ASY.

Uroczyste zakończenie sezonu

Dnia 3 grudnia odbyło się uroczyste zakończenie sezonu sekcji lekkoatletycznej GUKS „ASY” Dywity. Spotkanie rozpoczęło się od prezentacji multimedialnej, na której przedstawiono dokonania młodych lekkoatletów. Później przyszedł czas na zdmuchnięcie symbolicznej świeczki na torcie oraz na rozmowy o minionym sezonie i planach na przyszłość.

Mijający rok był dla klubu bardzo pracowity. Przeprowadzono ponad 400 godzin zajęć treningowych, zaś zawodnicy klubu wystartowali w 36 imprezach rangi gminnej, wojewódzkiej, międzywojewódzkiej, a także ogólnopolskiej. Zdobyli podczas nich 15 złotych, 14 srebrnych oraz 11 brązowych medali. Ponadto wręczono im około 60 pamiątkowych dyplomów za wysokie miejsca zajmowane podczas zawodów. W projekcie udział wzięło łącznie ponad 100 uczniów z terenu Gminy Dywity.

Projekt pod nazwą „Wyżej, szybciej, dalej – szukamy przyszłych olimpijczyków” udało się zrealizować

foto: SN

głównie dzięki wsparciu Gminy Dywity, a także panów: Marcina Łubkowskiego, Arkadiusza Rozbickiego, Daniela Strzeleckiego, państwa

Sulikowskich, Obuchowiczów, Malinowskich i pani Czubkowskiej. Serdecznie dziękujemy wszystkim za pomoc.

Przy tej okazji prosimy również o wsparcie, ponieważ od dnia 1 stycznia 2011 roku klub pozostanie bez środków na bieżącą działalność. Przyznane w ramach projektu środki finansowe należało w całości wydać do końca kalendarzowego roku, a ewentualną nową dotację otrzymać możemy dopiero w kwietniu 2011 roku. Osoby zainteresowane pomocą zapraszamy na oficjalną stronę klubu www.guksdywity-la.pl lub prosimy o kontakt telefoniczny pod numerem 791 268 442.

Szymon Niestatek

Dywity. Udany występ zawodników GUKS „ASY”.

XI Biegi Niepodległościowe

foto: Archiwum „ASY”

Z okazji Święta Niepodległości w Redykajnach na terenach wokół Gospodarstwa Janusza Kojrysa odbył się XI Bieg Niepodległościowy. Bardzo udanie podczas biegów zaprezentowali się młodzi zawodnicy GUKS „ASY” Dywity. Natalia Grubert wygrała bieg w kategorii dziewcząt z rocznika 2000. Natalia Zielińska wywalczyła pierwsze miejsce, natomiast Patrycja Wichert drugie w biegu na 800m w kategorii dziewcząt z roczników 1997-1999. Krystian Obuchowicz ukończył na III miejscu bieg na 800 m chłopców z rocznika 1997-1999, natomiast Damian Czubkowski wygrał bieg chłopców z roczników 1996-1994. Wszystkim zawodnikom gratuluję osiągnięcia tak dobrych wyników.

SN